

открила една нова смѣсъ съ тютюнъ, която нарекли *roug coüiger la memento*. Наскоро следъ това въ Севилия (Испания) се открила първата фабрика за емфие и понеже неговото въздействие било извънредно голѣмо, употреблението му се разпространило изъ цѣла западна Европа.

Пушенето се явява много по-късно. Въ 1586 г. Walter Ralcih получилъ едно писмо отъ Ралфъ Ланъ, неговъ приятель отъ Америка, въ което между другото прочелъ: „Туземцитѣ на страната, наречена Виргиния, пушатъ въ глинени лули изсушени и на дребно насѣчени тютюневи листа, като поглъщатъ пушека“. Изпърво европейцитѣ просто отъ любопитство опитали виденото и скоро свикнали съ тоя неприятенъ, но съ особенъ миризъ пушекъ и се предали изцѣло на това удоволствие дотолкова, че самъ капитанъ Ралфъ Ланъ, като се върналъ въ Европа, почналъ да уговаря своитѣ съотечественици да изпитатъ това удоволствие. Отъ Англия пушенето преминало въ Холандия, а презъ тридесетгодишната война войницитѣ пренесли тая отрова въ срѣдна Европа и отъ тукъ вече изъ цѣла източна Европа.

Скоро се почнала усилена борба срещу тая отвратителна отрова. Презъ 17. вѣкъ излѣзла и една книга, въ която било писано: „Днесъ особено много се злоупотрѣбвява съ тая трева — тютюна. Нѣма страна, нѣма градъ, нито село, нѣма палатъ или колиба, гдето не се пуши. Вонящитѣ пушачи се срѣщатъ на всѣкжде и пушатъ непрестанно. Пушатъ не само мжжетѣ, но и женитѣ, дори и децата не смѣкватъ лулитѣ отъ устата си“.

И въпрѣки борбата, която се водѣла и се води отъ отдѣлни лица, отъ черквата и отъ нѣкои